

Verz. d. Oxf. H. 178, b, No. 405. 108, a, 28. 404, b, No. 35. Verz. d. B. H. No. 1336. = प्रौढ^० COLBR. Misc. Ess. II, 38. 41. Vgl. प्राकृत^०.
 मनोर्हित s. मनोरथ am Ende.
 मनोऽलप (मनस् + लप) m. das Verschwinden des Sinnes Verz. d. B. H. No. 640 = Verz. d. Oxf. H. 233, a, 7. — Vgl. मनोनाश.
 मनोवती (f. von मनोवत् und dieses von मनस्) f. N. pr. eines Frauenzimmers HARIV. 8694. einer Apsaras HARIV. LAGL. 2, 376 (मनोरमा der gedr. Text). einer Tochter des Vidjādharma Kītrāṅgada KATHAS. 22, 136. des Asurapati Sumāja 45, 330. fg. 47, 104. 119.
 मनोऽलम्बिका (मनस् + अल्) f. Titel eines Buchs der Kaitanja-Schule Verz. d. Tüb. H. 16.
 मनोवात (मनस् + वात) adj. vom Sinne begehrt, angenehm, erwünscht RV. 3, 38, 2.
 मनोविद् (मनस् + विद्) m. Kenner des Geistes, deren 800 im Gefolge des Gīna Mahāvra waren, Wilson, Sel. Works I, 304.
 मनोविनयन (मनस् + वि^०) n. das Züchtigen des Sinnes: त्रिज्ञानमनो^० Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503, Çl. 7.
 मनोविरुद्ध (मनस् + वि^०) adj. unfasslich, unbegreiflich; m. pl. Bez. einer Gruppe göttlicher Wesen MBH. 13, 1372. — Vgl. वाचाविरुद्ध.
 मनोवृत्ति (मनस् + वृ^०) f. die Thätigkeit des Geistes ÇĀṆK. zu KĀND. Up. S. 7. अहो चेष्टाप्रतिवृत्तिरपि कामिनो मनोवृत्तिः ÇĀK. 16, 13. इदानीमस्माकं ऋतुकमठीपृष्ठकठिना मनोवृत्तिः Spr. 814.
 मनोवेदशिरस् (मनस् + वेद + शिर^०) n. pl. N. eines Spruches: त्रिपेक्षाकु-
 नसूक्तं वा मनोवेदशिरसि च VARĀH. BRH. S. 46, 73.
 मनोक्त (मनस् + क्त) adj. in seinen Erwartungen getäuscht AK. 3, 1, 41. H. 439.
 मनोक्तेन् (मनस् + 2. क्तन्) adj. geisttödtend: पिशाच AV. 5, 29, 10. ein verderblicher Agni 16, 1, 3. PĀR. GRHJ. 2, 6.
 मनोः (मनस् + क्त) 1) adj. f. das Herz fortreissend, reizend, ansprechend, schön H. 1444. HALĀJ. 4, 4. स्त्रीणां सुखोद्यमक्रूरं विस्पष्टार्थं मनोः (नामधेयं स्यात्) M. 2, 33. स्तुतयः ARĠ. 4, 9. N. 12, 27. HARIV. 4016 (f. ३ in beiden Ausgaben). 8938. R. 2, 56, 12 (चित्रकूटं म^० zu lesen; चित्रकूटं मनोरमम् ed. Bomb.). R. GORR. 4, 66, 12. SUÇR. 4, 22, 10. VIKR. 9. Spr. 1532. 1738. 2192. MĀRK. P. 112, 3. BRAHMA-P. in LA. (II) 49, 5. गो-
 पीरब्रवीच्च मनोः VOP. 3, 6. इति मेधातिथिमत् तत्र मनोः anspre-
 chend, zusage KULL. zu M. 1, 103. 5, 16. सर्वश्रुति^० R. 1, 3, 7. ज्ञ^०
 AK. 1, 1, 19. गाम्भीर्य^० RAGH. 3, 32. ÇĀK. 138, v. l. Spr. 2629. VIKR. 119.
 KUMĀRAS. 3, 39. BRAHMA-P. in LA. (II) 52, 24. अय्याज^० ÇĀK. 17. अति^० R.
 1, 9, 55. PĀNĀT. 1, 3, 4. सु^० MBH. 1, 1106. 13, 1839. INDR. 5, 18. HĪP. 3, 15.
 PĀNĀT. Pr. 3. BRAHMA-P. in LA. (II) 49, 7. चेतोबुद्धि^० d. i. चेतोः, बु-
 धि^०, मनो^० MBH. 3, 1787. compar. मनोःतरं und davon nom. abstr. ^०त्व
 n. grössere Schönheit MĀLATI. 35, 3. — 2) m. a) eine Jasmin-Art (कुन्द)
 RĀGĀN. im ÇKDR. — b) Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 279, a, 12.
 vollständig देवज्ञ^० 292, a, 31. Vgl. बुध^०. — 3) f. या a) Bez. zweier Jas-
 min-Arten: ज्ञाती und स्वर्णपूथो RĀGĀN. im ÇKDR. — b) N. pr. einer
 Apsaras MBH. 13, 1425. der Gattin des Varkāsin und Mutter des
 Çiçira u. s. w. 1, 2586. Gattin Dhara's und Mutter des Çiçira u. s. w.
 HARIV. 153. — 4) n. Gold RĀGĀN. im ÇKDR.

मनोः (मनस् + वी^०) m. N. pr. eines Lehrers HALL 70.
 मनोः (मनस् + श^०) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 332, b, No. 833.
 मनोः (मनस् + सि^०) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 5, Çl. 8.
 मनोः (मनस् + क्त^०) m. Herzensräuber: तमानेये नरं यस्ते मनो-
 क्ता तमादिश BHĀG. P. 10, 62, 18.
 मनोः (मनस् + क्त^०) adj. = मनोः SVĀMIN zu AK. 3, 2, 2. ÇKDR. N. 13, 3. R. 3, 21, 27. Spr. 394. 1084. 3124. 3127. KĀM. NĪTIS. 11, 37. PĀNĀT. 3, 5, 31. 4, 8, 40. KATHAS. 67, 33.
 मनोः (मनस् + क्त^०) f. ein untreues Weib H. Ç. 111.
 मनोः (मनस् + क्त^०) m. Herzensfreude R. 2, 56, 26.
 मनोः (मनस् + क्त^०) adj. das Herz erfreuend, ansprechend, schön: राजमन्दिर KĀM. NĪTIS. 16, 5 (मनोः क्त^० gedr.).
 मनोः (मनस् + क्त^०) f. rother Arsenik AK. 2, 9, 108. H. 1060. —
 Vgl. मनःशिला, मनोगुप्ता u. s. w.
 मन्तु (von मन्) nom. ag. Denker UGĠVAL. zu UNĀDIS. 2, 95. ÇAT. BR. 14, 6, 5, 1. 7, 31. 8, 11. न मन्तुमर्तिर्विपरिलोपो विद्यते 7, 1, 28. KAUSH. UP. 3, 8. MBH. 14, 620.
 मन्तु (wie eben) adj. 1) zu denken ÇAT. BR. 14, 7, 1, 28. NĪR. 3, 3. PRAÇNOP. 4, 8. MBH. 14, 619. 621. वलवानित्येवं न मन्तव्यम् 3, 3509. HIT. 113, 16, v. l. MUIR, ST. 4, 220. तपोर्विवादा मन्तव्यः Spr. 1266. — 2) an-
 zusehen —, zu halten für: सो ऽस्य दोषो न मन्तव्यः Spr. 321. KATHAS. 13, 143. 42, 169. ÇĀṆK. zu BRH. ĀR. UP. S. 300. Verz. d. Oxf. H. 11, b, 15
 v. u. SĀH. D. 70, 10. PĀNĀT. 146, 18. ed. orn. 39, 1. नान्यथा देव मन्त-
 व्यम् KATHAS. 44, 122. UTTARARĀMAK. 81, 3. नावां दोषेण मन्तव्यो (गन्तव्यो
 ed. Bomb.) man darf uns nicht eines Fehlers zeihen MBH. 13, 65. 68. —
 3) anzunehmen, zu statuieren: स च हेतुर्न मन्तव्यः MBH. 3, 617. ज्ञातः
 पुत्रो ऽनुज्ञातश्च अतिज्ञातस्तथैव च । अज्ञातश्च लोके ऽस्मिन्मन्तव्याः शा-
 स्त्रवेदिभिः || Spr. 937. KUSUM. 31, 2. — 4) zu beachten, gut zu heissen
 HIT. 120, 6, v. l. für अनुमन्तव्य. — Vgl. वक्तु^०.
 मन्ति (von मन्) f. nom. act. gaṇa तनोत्यादि zu P. 6, 4, 39. — Vgl. मति.
 मन्तु (wie eben) ved., मन्तु UNĀDIS. 1, 73. m. 1) Berather; Walter, Len-
 ker, arbiter (vgl. मनोः): विश्वस्य स्थातुर्गन्तश्च मन्तवः RV. 10, 63, 8.
 श्लोकपक्षो रभसस्य मन्तवः 9, 73, 6. f. माता यन्मन्तुर्गन्तस्य पूर्व्या 10, 32, 4.
 — 2) Rathschlag, Rath; das Warten: पुनोर्विच्छिन्ना मन्तवो कृ सर्गाः eure
 Rathschläge (βουλαί) sind ein ununterbrochener Strom RV. 1, 152, 1.
 पुनर्मन्तु πολυβουλος: die Aṇvin 158, 1. त्रिमन्तु dreifachen Rath habend
 (त्रयाणां मन्ता SĀJ.) oder N. pr. 112, 4. — 3) influ. zu मन्; s. das. — 4)
 Vergehen, = अपराध (vgl. मत्तू) AK. 2, 8, 1, 26. H. 744. MRD. t. 43.
 HALĀJ. 4, 64. = मानग्रन्थि HĀR. 168. — 5) Mensch MRD. — 6) = प्रजापति
 MRD. König WILSON. — Vgl. अ^०, उर्मन्तु, मु^०, मात्तव्य.
 मन्तु (von मन्) adj. (nur im voc. ^०मन्) rathreich, waltend (= ज्ञा-
 नवत् SĀJ.): Pūshan RV. 1, 42, 5. 6, 56, 4. Indra 10, 134, 6.
 मन्तू (wie eben), ^०यति (nach KĀNPA auch ^०यति) sich vergehen ge-
 gen (अपराधे); nach Andern zornig werden (रोषे) gaṇa कण्डादि zu P.
 3, 1, 27. वत्स्यपत्नी विलोक्य त्वां स्त्री न मन्तूपतीक का sich ärgern oder
 eifersüchtig werden BHĀT. 5, 73. मन्तूपिप्यति 16, 31.